

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 17. Aristolaus pro Pace Legatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

Sæculum V. Episcopus Marcianopolitanæ urbis fui
A. C. 432. Helladium Tarsensem quoque, quod nō
Synod. c. 48. men Maximiani Dypticis inscribere nō
49. c. 47. nueret, Sede sua pellere nitebantur. P̄es alii Episcopi ejecti.

§. XVII.

Aristolaus pro pace Legatus.

Ut his malis remedium ferret, Imperator Theodosius Maximianum, & plures alios Episcopos, qui post ejus Ordinationem Constantinoli manserant, ad accersit, & quo pacto Ecclesiæ pax reddi possit, consulit. Responderunt: *Antiphon. Ep. Cyr. ad omnia necessarium, ut in materia fidei co-*
Acac. Conc. sentiant. Joannes Antiochenus Doctrinam Nestorii anathematizet, ejusque Dispositionem probet. Cyrus sua ex parte, omnia, quæ Ephesi acta, oblivioni tradat. Imperator, laudato consilio, epistolam ad Joannem Antiochenum dedit, sequentis tenoris: *Absque omni mora Nico-*
ibid. c. 24. median te conferas, nullum Episcopum te
cum habeas, verum solummodo paucos Clericos, qui tibi ministrent. Sanctissimo Episcopo Cyrillo quoque mandavimus, ut illuc eat, nolumus vero, vel unum vel alterum in nostrum conspectum venire, donec collocuti, & plene reconciliati fueritis. Interim circa depositiones, & ordinationes Episcoporum nihil mutabitur. Omnia sunt sunt, ita erunt. Sufficiant Clerici

qui Ecclesiis serviant, donec firma pax Sæculum V.
redierit. Hæc Epistola de Papa Cœlestino, ac si in vivis ageret, mentionem
facit, unde colligendum, scriptam esse,
antequam de obitu ejus nuncium Constantinopolim afferretur, id est, ante fi-
nem mensis Aprilis, anno 432. Simul
Imperator ad Acacium Bereensem scri-
psit, inter Episcopos Syriæ Seniorem, qui
in animum Joannis Antiocheni pluri-
mum poterat. Scripsit etiam ad S. Si-
meonem Stilitem, cui vita, miraculis cla-
ra, haud parum auctoritatis tribuebat.
Aristolaus Tribunus, & Notarius, has
Epistolas ferre jussus; & Plinthæ, Ma-
gistro Militiæ, mandatum, ut, si res po-
siceret, militare auxilium eidem præ-
beret.

Cum hæc comperisset Joannes An-
tiochenus, timuit, ne vi Constantinopo-
lim raperetur, scripsitque ad Alexandrum
Hieropolitanum, Schismaticorum zelo-
sissimum, in hunc modum: *Si in mea Synod. Ba-*
poteſtate eſt, ire, vel non ire, communi luz. c. 50.
consilio deliberandum, quid respondeam;
ſi vi res agitur, ſaltem ultimum vale vo-
bis dicam. Sed rurus ea eſt valetudinis
meæ infirmitas, ut quantumcunque urgeat
Cyrillus, iter ingredi non ſufficiam. Non
nulli etiam amicorum per Epistolam mo-
nuerunt, eſſe, qui vitæ meæ, ſi in via fue-
ſe, insidentur. Hinc rogo vos, ut post
Hift. Eccles. Tom. VI. Q con-

c. 26.

c. 25.

Sæculum V. conventum, qui sub id temporis Cyri
 A. C. 432. folet, cum S. Episcopo Theodoreto, &
 mnibus, quos adducere poteritis, cele-
 ter ad me veniatis; veniendi causam pri-
 texetis, Magistro militum debitum D-
 gnitati ejus obsequium præstandum.

Alexander Antiochiam venire no-
 omisit, habens secum Macarium Laod-
 cenum, Andream Samosatenum, Theo-
 doretum, &, ut verosimile est, quosdam
 alios. Rumorem in vulgus sparsum
 quod Joanni Antiocheno vis pararet
 falsum esse cognoverunt; ipse Aristol-
 laus abitum Nicomediam non urgebat
 sed spatium Joanni concessit, quo Antio-
 chiæ Concilium ageret; in eo Orienta-
 les sex propositiones conscripserunt
 quas ut S. Cyrillus approbaret, exige-
 bant. Ex his prima tantum nobis re-
 perest, quæ disputationis summam exhibet,
 in hunc modum: *Fidei Nicenæ in-
 bæremus, & explicationi, quam Beatus
 Athanasius in Epistola sua ad Episcopatum
 dedit; sed nova dogmata quibusdam E-
 pistolis, aut articulis inserta rejicimus,
 quod turbarum causa sint.* His S. Cy-
 rilli scripta, & præsertim duodecim ar-
 ticulos denotabant. Acacius Bereensis
 ad S. Cyrillum scripsit, ad pacem hortau-
 tus, & has sex propositiones transmittens.
Hæc ipse Aristolaus ferenda suscepit, &
 e. 55. *Alexandriæ reddidit; inde S. Cyrilli ro-*
sponsum

sponsum ad Acacium per militum Duci Sæculum V,
manus, cui nomen Maximus, remisit. A. C. 432.

§. XVIII.

S. Cyrilli Epistola ad Acacium
Bereensem.

c. 56.

Sanctus Cyrilus in sua Responsoria dicit, Orientales petere, quod sibi facere esset impossibile, cum velint, ut ea omnia, quæ ante Concilium Ephesinum scripsisset, damnet. In eo ipsis consentio, inquit: *Symbolum Nicænum sufficere; ea vero, quæ ego scripsi, solum contra novos Nestorii errores pugnant, hæc si modo retrahem, consequens erit, ipsum veræ docuisse, nosque errasse, dum damnavimus, & deposuimus. Vides igitur, quam longe absint, ut pacem velint, dum nos ad Divisionis originem revocent. Satius fuisset, si cum Ephesum venerunt, nobiscum damnassent Nestorium. Si vero tardius adfuerunt, nihil obstat, quo minus aucta sibi communicari peterent, & ea, quæ alii omnes judicaverant, approbarent. Et si in aliquo errassemus, num tantus error fuit, ut ne quidem alloquio digni videri potuerimus? tres omnino anni effiuxerant, ex quo Nestorii Blasphemias utcunque tolerabamus; omnes autem nitebamur, & tu nobiscum, ut menti ejus saniora ingereremus. Tandem cum Concilio*

Q 2

602-